

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Aleny Priellovej a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **P. - E., s.r.o., P., X.** Bratislava I, proti žalovaným: **I. E. spol. s r. o. „v konkurze“, X., IČO: X., 2. JUDr. V. Č.,** správca konkurznej podstaty úpadcu E. s.r.o. „v konkurze“, X., advokát, X., o určenie pravosti pohľadávky 273 239,50 Sk s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 34 Cbi 109/2005-32 z 9. marca 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 34 Cbi 109/2005-32 z 9. marca 2006 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu proti žalovanému v I. rade a určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 35 892 Sk je pohľadávkou prvej triedy a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Zistil, že žalobca si konkurznou prihláškou v konkurznom konaní úpadcu E. s.r.o., K., prihlásil pohľadávku vo výške 273 239,50 Sk z dôvodu zmlúv o pôžičke z 18.12.2003 a z 5.2.2005, na základe ktorých si úpadca vyčerpal peňažné prostriedky v uplatnenej výške 273 239,50 Sk. Pohľadávkou

žiadal zaradiť do prvej triedy. Na prieskumnom pojednávaní dňa 27.6.2005 správca konkurznej podstaty poprel prihlásenú pohľadávku z dôvodu nehodoverného návrhu. Žalobcovi, ktorý nebol na prieskumnom pojednávaní prítomný, súd oznámil popretie pohľadávky správcom dňa 2.8.2005 a vyzval ho, aby v lehote 1 mesiaca si uplatnil popreté právo na súde proti tomu, kto jeho pohľadávku poprel. Žalobca na základe toho podal predmetnú žalobu dňa 18.8.2005 a domáhal sa určenia, že jeho pohľadávka voči žalovanému v 1. rade vo výške 273 239,50 Sk titulom nevrátených pôžičiek je nesporná. Žalovaný správca konkurznej podstaty navrhol žalobu zamietnuť z toho dôvodu, že zmluva o pôžičke z 18.12.2003, na základe ktorej mal úpadca prevziať od žalobcu sumu 38 361,50 Sk, je v pokladničnej knihe evidovaná len vo výške 35 842 Sk. Zmluva o pôžičke z 5.2.2005 nie je v pokladničnej knihe zaznamenaná, pretože úpadca viedol pokladničnú knihu v roku 2005 len do 28.2.2005. V. T., ktorý predmetné zmluvy o pôžičke podpísal, nebol v tom čase konateľom žalobcu, stal sa ním až od 11.2.2006, preto žalovaný v 2. rade považuje zmluvy o pôžičke a prihlášku pohľadávky zo 17.5.2005 za neplatné úkony.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca podľa § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní si predmetnou žalobou v tomto konaní vyvolanom výsledkom prieskumného pojednávania, môže uplatňovať iba tie práva, ktoré uviedol v prihláške a iba proti tomu, kto jeho pohľadávku poprel. Úpadca pohľadávku žalobcu na prieskumnom pojednávaní nepoprel, preto nie je v konaní pasívne legitimovaným účastníkom konania, preto žalobu voči nemu zamietol. Vo vzťahu k žalovanému správcovi konkurznej podstaty vyhovel žalobe a určil oprávnenosť pohľadávky žalobcu v rozsahu 35 892 Sk, pretože iba táto pohľadávka žalobcu je vedená v peňažnom denníku, ktorý má správca k dispozícii od konateľa úpadcu. V prevyšujúcej časti uplatnenej pohľadávky titulom zmlúv o pôžičke žalobca nepredložil hodnoverný dôkaz o existencii svojej pohľadávky. Rozhodujúca časť jeho pohľadávky mala vzniknúť zo zmluvy o pôžičke zo dňa 5.2.2005 na 270 000 Sk, ale podľa tvrdenia žalobcu v skutočnosti bolo čerpané dňa 29.3.2005 – 119 190 Sk, dňa 31.3.2005 – 49 000 Sk a dňa 11.4.2005 – 66 688 Sk, spolu 234 878 Sk, pričom rozhodujúca časť peňažných prostriedkov mala byť úpadcovi poskytnutá potom, čo podal na seba návrh na vyhlásenie konkurzu.

Keďže súd je viazaný pri preskúmaní žaloby rozsahom, v akom bolo právo veriteľa uplatnené konkurznou prihláškou a žalobou a veriteľ – žalobca nepreukázal, že si

uplatňuje právo vyplývajúce z konkurznej prihlášky, preto súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2. OSP tak, že každý účastník ich znáša sám, pretože žalobca nemal v prevažnej časti vo veci úspech a účastníci náhradu trov nežiadali.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti tej časti výroku, ktorou súd prvého stupňa žalobu zamietol vo vzťahu k žalovanému v 2. rade – správcovi konkurznej podstaty. Uviedol, že súd prvého stupňa predložené dôkazy nesprávne zhodnotil a dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Predložené príjmové a výdavkové pokladničné doklady sú riadne potvrdené konateľom úpadcu, sú vedené v účtovnej evidencii žalobcu a nie je vinou žalobcu, že ich úpadca nevedol vo svojej účtovnej evidencii, resp. že ich tam správca konkurznej podstaty nenašiel. Dôvodom pôžičiek pre úpadcu bola snaha žalobcu podporiť podnikateľský program úpadcu v období jeho sekundárnej platobnej neschopnosti, nakoľko jeho prosperita znamenala aj pre žalobcu rozvoj obchodných príležitostí. Taktiež žalobca odmieta konštatovanie súdu, že v čase realizácie predmetných zmlúv o pôžičke nebol konateľom žalobcu V. T.. Účinky jeho mandátu ako konateľa žalobcu pôsobia od 5.9.2003. Od 11.2.2006 sa stal jediným spoločníkom žalobcu. To znamená, že V. T. bol oprávnenou osobou konať v mene žalobcu od 5.9.2003. Navrhuje preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že určí, že pohľadávka žalobcu vo výške 273 209,50 Sk je pohľadávkou prvej triedy.

Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) po nariadení pojednávania podľa § 214 ods. 1 OSP prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či žalobcom uplatnené právo v zmysle § 23 ods. 2 Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien, podľa ktorého, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom, je oprávnené. Veritelia žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. V prejednávanej veci žalobcu si uplatnil v konkurznom konaní úpadcu E., s.r.o., K. č. 293, svoju

pohľadávku v celkovej výške 291 034 Sk, z toho vo výške 273 239,50 Sk titulom poskytnutých pôžičiek na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 18.12.2003 v sume 38 361,50 Sk a zo dňa 5.2.2005 v sume 270 000 Sk, z ktorej úpadca vyčerpal iba 234 878 Sk, teda spolu pohľadávka žalobcu z poskytnutých pôžičiek je 273 239,50 Sk. Na prieskumnom pojednávaní žalovaný správca konkurznej podstaty poprel časť prihlásenej pohľadávky titulom poskytnutých pôžičiek vo výške 273 239,50 Sk z dôvodu nehodnoverného návrhu. Žalobca v lehote určenej konkurzným súdom podal dňa 18.8.2005 žalobu, v ktorej žiadal určiť pravosť prihlásenej popretej pohľadávky 273 239,50 Sk titulom zmlúv o pôžičke.

Zmluvou o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke je reálny záväzok, to znamená, že vznikne iba vtedy, ak sa pri jej uzatvorení súčasne prenechá veriteľovi vec, peniaze na voľné nakladanie. V tomto prípade z tvrdenia samotného odvolateľa aj z listinných dôkazov, ktoré v konaní sám predložil – z výdavkového pokladničné dokladu zo dňa 18.12.2003 vyplýva, že žalobca úpadcovi prenechal peniaze na voľné nakladanie súčasne pri uzatvorení zmluvy o pôžičke dňa 18.12.2003 vo výške 35 892 Sk. Ďalšiu platbu žalobcu na účet úpadcu vo výške 60 EUR dňa 18.12.2003 nemožno považovať za splnenie dohodnutej zmluvy o pôžičke zo dňa 18.12.2003, pretože účastníci konania si v tejto zmluve nedohodli peňažnú pôžičku v mene – EURO. Žalobca spolu so žalobou doručil súdu listinný dôkaz o čerpaní predmetnej pôžičky, a to „Pohyby na účte žalobcu“, z ktorého vyplýva, že počiatočný zostatok na účte žalobcu bol 38 361,48 Sk a dňa 29.3.2005 uhradil pre E. pôžičku 119 190 Sk, dňa 31.3.2005 pôžičku vo výške 49 000 Sk a dňa 11.4.2005 pôžičku vo výške 66 688 Sk, teda končený zostatok platieb je 273 239,48 Sk. Z uvedeného vyplýva, že žalobca neposkytol úpadcovi predmetnú pôžičku dňa 18.12.2003 vo výške nad rozsah 35 892 Sk a taktiež na plnenie zo zmluvy o pôžičke zo dňa 5.2.2005 mu neposkytol dňa 5.2.2003 žiadne peňažné plnenie na predmetnú pôžičku, teda v deň uzatvorenia tejto zmluvy o pôžičke, ale mu poskytol peňažné prostriedky až neskôr – dňa 29.3.2005, dňa 31.3.2005 a dňa 11.4.2005. Odvolací súd preto nemohol považovať tieto neskoršie platby z účtu žalobcu na účet úpadcu za plnenie na predmetné dve zmluvy o pôžičke ako reálne kontrakty, ale za plnenie na iný účel, ktorý si žalobca v prihláške pohľadávky neprihlásil, a preto sa nemôže ani v tomto konaní domáhať

určenia pravosti svojej pohľadávky 273 239,50 Sk z iného titulu ako uplatnil v prihláške pohľadávky podľa § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Keďže žalobca v tomto konaní nepreukázal, že prenechal úpadcovi na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 18.12.2003 peňažné prostriedky vo výške nad rozsah 35 892 Sk pri uzatvorení zmluvy dňa 18.12.2003 a na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 5.2.2005 peňažné prostriedky vo výške 270 000 Sk pri uzatvorení zmluvy dňa 5.2.2005, nepreukázal teda, že má voči úpadcovi predmetnú spornú pohľadávku titulom zmlúv o pôžičke, ktorú si prihlásil v konkurznom konaní a uplatnil v incidenčnej žalobe.

Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 2. rade ako vecne správny podľa § 219 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému v 2. rade trovy konania nevznikli, preto mu neboli priznané (§ 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd zistil, že v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa urobil zrejmu chybu pri písaní, ak v zápisnici z pojednávania, na ktorom vyhlásil predmetný rozsudok, uviedol sumu 35 892 Sk a v písomnom vyhotovení rozsudku vo výroku uviedol sumu 35 862 Sk. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že správnou sumou je suma 35 892 Sk, ktorá bola uvedená vo vyhlásení rozsudku a v písomnom vyhotovení rozsudku došlo k zrejmej chybe pri opisovaní rozsudku. Úlohou súdu prvého stupňa bude preto podľa § 164 O.s.p. vydať opravné uznesenie a túto zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení rozsudku opraviť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 9. apríla 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: